

MILOŠ KRNO

Adynak

*En látlak, Ady, jégajkodon mosoly,
üveges szemed előtt az arcom.
Lélekben eltemetlek,
rőt palást el ne takarjon.*

*Mint Néró, szíved által döfeted,
hogy szerelemben érjen a halál.
Utódom Cézár lesz majd! —
hattyúhangod az éj taván.*

*Íme, itt állok. Születtem júliusban,
hogy szerelmekről énekeljek én,
szívemben ég a csókid,
hogy szívünket mind átjárja a fény.*

*Olümposz nincs! Föl kell építenünk
majd lélekhavazó szerelmekre.
Az aszony? Csak gyöngye kell.
A csók be engem ne vérezzen.*

*Bíborpalástod tüzet lobbantott bennem,
e világgyötrő hófúvásban.
Mert énekelni akarok,
és nem gondolni a halálra.*

*S mint Cézár bukott, én is kidőlök,
ha Brutus kardja éri testem.
De Augustus bevégzi
művemet — majdan énhelyettem.*

(Az 1944 előtti versekből)

KOVÁCS ISTVÁN fordítása